

هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ وَالْفُرْقَانِ “O Ramazan ayı ki insanlara doğru yolu gösteren, apaçık hidayet delillerini taşıyan ve hak ile batılın arasını ayıran Kur’ân, o ayda indirilmiştir...” (Bakara;185)

Resûl-i Ekrem (s.a.s):

“Her şeyin bir zekâtı vardır. Bedenin zekâtı da oruçtur. Oruç sabrın yarısıdır.”

Ramazan Ayı; Efendimiz (s.a.s)’in beyanlarıyla; büyük ve bereketli bir aydır. Sevab-ı a’mâl, bire bindir.

Ramazan, gecesi ve gündüzü ile ibadetlerin bütün renklerini içinde barındıran bir **ibadet mevsimi**, âhiret ticareti için gayet kârlı bir pazar ve uhrevî hâsılat için gayet mümbit bir zemindir.

Bu mübarek günlerde sağanak sağanak indirilen varidatı duyabilmek, öncelikle ona inanıp teveccüh etmeye, değerlendirmeye, Ramazanlaşmaya bağlıdır.

Daha baştan **bu zaman diliminin “ganimet” olarak bilinmesi, arkasından da gece ve gündüzüyle bu ayın ciddi şekilde değerlendirilmesi gerekir.**

Ramazan ayı diğer aylardan her yönüyle faziletli ve kıymetli olmakla beraber, kendi içerisinde de özel zaman dilimleri barındırmaktadır. Bu zaman dilimlerinden **biri sahur diğeri de iftar** vaktidir.

İftar, Allah’ın nimetlerine kavuşma sevinci ile geçen bereketli zaman dilimidir. Peygamberimiz (s.a.s), iftar ettiğinde şöyle dua etmiştir :

أَفْطَرَ عِنْدَكُمْ الصَّائِمُونَ، وَأَكَلَ طَعَامَكُمْ الْأَبْرَارُ، وَصَلَّتْ عَلَيْكُمْ الْمَلَائِكَةُ

“Yanınızda oruçlular iftar etsin ve iyi kimseler yemeğinizi yesin. Melekler, size dua, rahmet ve mağfiret dilesin.”

Sahur , sevabını Yüce Allah’ın vereceği önemli bir ibadete

başlama heyecanının yaşandığı, duaların kabul edildiği bereketli bir zaman dilimidir. Efendimiz (s.a.s) Kendisi sahura kalkmış ve ümmetini de teşvik etmiştir. **“Şüphesiz ki Allah ve melekleri, sahur yiyenlere salât eylerler.”** buyurarak sahur yapanlara Allah Teâlâ'nın **merhamet**, meleklerin de **hayır dua** edeceği müjdesini vermiştir.

Meysera (r.a) şöyle demiştir; Resûlullah (s.a.v): **«Bir lokma veya bir kaşık çorba ile olsun sahur yapın. Çünkü o, bereket yemeğidir...»** Buyurdular.

Resûl-i Ekrem Efendimiz, sahur yemeğini, **bazen ailesiyle yer, bazen de sahabe efendilerimizi evine davet ederek, yemiştir.**

H. Âişe (r.a) şunları söylemiştir. «Efendimiz (s.a.s): **Bize mübarek yemeği yani sahur getir, buyurdular. Hâlbuki çok defa bu yemek iki hurma tanesinden ibaret olurdu.»**

H. İrbâd b. Sâriye şöyle demiştir: «Beni, **Resûlullah (s.a.s)** Ramazan'da **sahur yemeğine** davet etti ve: **«Mübarek yemeğe buyur, dedi.»**

Zeyd İbn-i Sâbit (r.a) **“Biz Allah Resûlü (s.a.s) ile birlikte sahur yemeği yedik sonra da sabah namazını kıldık.”** Dedi.

Ramazan'daki İbadet sadece oruçtan ibaret değildir. Efendimiz (s.a.s) bu hakikati ifade sadedinde söyle buyurmıştır. **“Allah, Ramazan ayında oruç tutmayı farz kıldı. Ramazan gecelerinde namaz kılmak da (Teravih) benim sünnetimdir.** Kim, inanarak ve sevabını Allah'tan bekleyerek ihlâsla oruç tutar ve namaz kılsa, annesinden doğduğu günkü gibi günahlarından temiz hâle gelir.”

Efendimiz (s.a.s) yapması gereken işlerini Ramazan'daki

açlık susuzluk gibi nedenlerle ertelemiyor, tam aksine O (s.a.s) ramazanın ikliminden, bereketinden, metafizik geriliminden istifade ediyor, hamle üstüne hamle yapıyordu. Bütün bunların neticesinde ashabıyla beraber hesapsız lütuflara kavuşuyordu. Sıkıntılara katlanılıyor, sabrediliyor, sabrın sonu da hep zafer oluyordu.

Efendimiz (s.a.s)'in Ramazan'la gelen manevi nusret, kuvvet ve motivasyon dan istifade ederek ashabıyla birlikte çıktığı seferlerden ilki **Bedir Gazvesi'**dir. **Hicretin ikinci yılında Ramazan ayının on ikisinde** çıkılan bu seferde ashabın yanında sadece 2 at, 70 de deve vardı. Nöbetleşe binerek yol alıyorlardı. Efendiler Efendisi de ashabından farklı değildi; aynı deveye Hz. Ali ve Ebû Lübâbe ile nöbetleşe biniyordu.

Hz. Ali ve Ebû Lübâbe: Efendimize – Siz binin, biz yürürüz yâ Resûlullah! diyerek kendi sıralarını vermek için ısrar etmişlerdi ama O (s.a.s): Ne **Sizler** yürüme konusunda **benden daha güçsünüz, ne de Ben**, vadedilen mükâfata sizlerden **daha az ihtiyaç duyuyorum**, diyerek bu teklifi geri çevirmişti. Bu seferde Efendimizin yaşı takriben 53 tür. Yolun uzunluğu ise 160 kmdir. Yolculuk 4 gün sürmüştür.

Bu mesafenin çoğunu, o günkü şartlarda; güneş altında, oruçlu, çöl ikliminde, yürüyerek gidiyorlardı. Gittikleri yerlerde onları bekleyen iftar sofraları, hazır içecekleri, soğuk suları hatta başlarını sokacakları bir barınakları bile yoktu.

Ramazan'da gerçekleşen hamlelerden biri de Hicretin sekizinci yılında, Ramazan'ın 20. Gününde olan Mekke'nin Fethidir. Ramazan'ın 10 da yola çıkıldı, 450 km lik bu mesafe on günde katedildi. Allah Resûlü (şallallahu aleyhi ve sellem) sekiz sene sonra Mekke'ye, kutlu beldeye girdi... **Bu yolculukta Efendimiz'in (s.a.s) yaşı yaklaşık 60 idi.**

Hevâzin ve Sakîf kabileleri üzerine gitmek için Ramazan'ın son iki günü hazırlıklar başladı ve **Huneyn Gazvesi** Hicretin sekizinci yılında Şevval ayının on birinde gerçekleşti.

Ne bahtiyardır o insan ki; Efendimiz (s.a.s) in manevi mirasını ihya için bütün ramazanda koşturup durur, komşularını iftara davet eder, muhtaçların derdine koşar , âlem-i İslam'ın dertleriyle dertlenir, çözüm yolları bulmak için kapı kapı dolaşır, Ramazan ikliminden istifade ederek çevresindeki insanların gönüllerine girer.

Allahım! Senin bizden razı olacağın şekilde, bu kutlu ayın gündüzdeki orucunu ve gecede ki namazını hakkıyla değerlendirmeye **bizi muvaffak eyle.**